ΞΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

ΕΒΕΛΙΝΑ ΝΤΡΟΣΤΕ

Τῆς ΒΙΚΥ ΜΠΑΟΥΜ

94ον

—Ἄλλό, Ἐβελίνα, ἐσὺ εἶσαι; ἔλεγε τώρα ἡ Μαριάννα. Χόρτασες ὕπνο, ἔ; ὡραῖα. Τὸ βρῆκες τὸ πρωϊνό σου; Ἔπαιξες μὲ τὴ γάτα; Εἶναι πολλὴ ὑγρασία γιὰ νὰ πᾶς περίπατο, ὄχι, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ πᾶς, ἂν δὲν σοῦ κάνει κέφι. Ἐγὼ θὰ ρθῶ τὸ βράδι κατὰ τῆς ὀκτώ, καὶ τότε θὰ φᾶμε γιὰ μεσημέρι. Ἄκουσε: ὁ Κοὺρτ εἶναι ἐδῶ καὶ σοῦ στέλνει χαιρετίσματα. Μιὰ στιγμή,..

Ἡ Μαριάννα ἔκλεισε πάλι μὲ τὸ χέρι της τὸ ἀκουστικό.

—Κι' αὐτὴ σοῦ στέλνει χαιρετίσματα, καὶ ρωτάει ἂν ὁ Μπούλης ἔκανε πολλὴ φασαρία.

Ὁ Ντρόστε κούνησε χαμογελώντας τὸ κεφάλι του.

—Ὄχι, ὄχι παραπάνω ἀπὸ ἄλλες μέρες, εἶπε ἡ Μαριάννα στὸ τηλέφωνο. Εἶσαι καλὰ λοιπόν, ἔ; Ἔχεις καμμιὰ παραγγελία γιὰ τὸν Κοὺρτ; Νὰ μὴν παρακουράζεσαι, ἔκανε γυρίζοντας πρὸς τὸ μέρος τοῦ δικαστικοῦ συμβούλου. Λοιπόν, γειά σου, μικρό μου. Ὅταν ἔρθει ὁ πάγος, πάρε μισὴ κολώνα. Χαμήλωσε τὸ ἀκουστικὸ καὶ κοίταξε τὸν Ντρόστε. Τὸ σπιθίρισμα στὰ μάτια της εἶχε γίνει πιὸ βαθύ.

Θέλεις νὰ τῆς μιλήσεις καὶ σύ; ρώτησε.

Στεκόταν πατώντας στὶς μύτες τῶν ποδιῶν, σὲ στάση σχοινοβάτη, ἡ ἀναπνοὴ φούσκωνε τὸ φόρεμά της στὸ στῆθος. Ὁ Ντρόστε σήκωσε τοὺς ὤμους του μὲ βαριεστημάρα, ἀλλὰ στὸ τέλος πῆρε τὴν ἀπόφαση καὶ πῆγε στὸ τηλέφωνο. Τὸ ἀκουστικὸ ἦταν ζεστὸ ἀπὸ τὸ χέρι τῆς Μαριάννας.

—Γειά σου, μικρό μου, εἶπε σκύβοντας τὸ κεφάλι.

Ἕνας ξερὸς κρότος ἀκούστηκε στὸ τηλέφωνο. «Δὲν ἀπαντᾶ, ἔκανε ἡ ὑπηρεσιακὴ φωνὴ τῆς τηλεφωνητρίας.

—Φαίνεται πὼς ἔκοψε, εἶπε ὁ Ντρόστε κι' ἔβαλε πάλι τὸ ἀκουστικὸ στὴ θέση του. Ἡ Μαριάννα ποὺ στεκόταν μ' ἕνα ἀναμμένο σπίρτο, στὸ χέρι, ἄναψε τώρα τὸ τσιγάρο της καὶ πῆρε μιὰ βαθιὰ ρουφηξιά, ποὺ ἔμοιαζε σὰν ἀναστεναγμός. Σουρούπωνε, καὶ μὲς στὸ σούρουπο εἶδε πὼς τὸ πρόσωπό της ἦταν πιὸ χλωμὸ ἀπὸ ἄλλοτε. Τόσο χλωμὸ δὲν τὸ εἶχε ξαναΐδεῖ ποτέ του.

—Ἂς εἶναι, σήμερα ἦταν μιὰ ἀπ' τὶς μεγάλες σου μέρες, Κίχο, ποὺ εἶπε κι' ἦρθε κοντά του. Ἐγὼ ἤμουν πολὺ περήφανη γιὰ σένα.

—Ναί, εἶναι γιὰ τὸ μόνο ποὺ ἀξίζει νὰ εἶσαι δικαστής Νά παιδεύεσαι καὶ ν' ἀγωνίζεσαι καὶ στὸ τέλος νὰ φανερώνεται ἡ ἀλήθεια.

Ἡ Μαριάννα τοῦ χάϊδεψε τὰ μαλλιὰ καὶ γύρισε ἀπ' τὸ ἄλλο μέρος.

—Ἡ ἀλήθεια εἶναι περίπλοκο πρᾶγμα, Κίχο, εἶπε γλυκά. Πολὺ πιὸ περίπλοκο ἀπ' ὅ,τι τὸ φαντάζονται οἱ νεαροὶ δικαστικοί.

Τὄλεγε μὲ τόσον οἶκτο, ποὺ τοῦ Ντρόστε τοῦ ἔκανε αἴσθηση.

—Τί θέλεις νὰ πεῖς; τὴ ρώτησε.

—Ἄχ, τίποτα, ἀπάντησε ἡ Μαριάννα. Μόνο, ποιὸς μπορεῖ νὰ σοῦ πεῖ τί εἶναι πραγματικὰ ἡ ἀλήθεια; Ποιὸς μπορεῖ νὰ σοῦ πεῖ, ἂν ἡ Ροὺπ εἶπε τὴν ἀλήθεια σήμερα; Ἴσως ὁ ἄντρας της νἄχει δίκιο κι' ἐκεῖνη νὰ θέλει νὰ τὸν βάλει μέσα γιατὶ τὸν ζηλεύει. Ἡ ἀλήθεια! Τί εἶναι ἡ ἀλήθεια; εἶπε καὶ γέλασε κοφτά.

Ὁ Ντρόστε, ποὺ στέκονταν τόσο κοντὰ ἀπὸ πίσω της, βλέποντας μπροστὰ του τοὺς γεροὺς της ὤμους κι' ἀκούγοντας τὴν ξεκάθαρη λογικὴ καὶ τὴ λεπτὴ εἰρωνεία τῶν λόγων της, κυριεύτηκε μονομιᾶς ἀπὸ τὴν ἔντονη ἐπιθυμία νὰ τὴν ἁρπάξει στὴν ἀγκαλιά του καὶ νὰ τὴ φιλήσει. Μὰ παραμέρισε αὐτὴ τὴ σκέψη, ὅπως παραμέριζε καὶ τόσες ἄλλες.

—Ἀδὸς μου ἄλλο ἕνα φλυτζάνι καφὲ πρὶν σοῦ φύγω, εἶπε ἀντὶ γι' ἄλλη κουβέντα.

ΣΑΒΒΑΤΟ: ΕΚΕΙΝΟΣ

Ἕνα κάρρο πέρασε ἀπὸ κάτω κυλώντας μὲ θόρυβο πάνω στὸ πλακόστρωτο τῆς πλατείας τῆς Βουργουνδίας. Ἡ πολιτεία ἦταν ἀκόμα σιωπηλή. Ἦταν ἀκόμα σκοτεινά, ἔφεγγε τόσο μονάχα, ὅσο νὰ μπορεῖς νὰ ξεχωρίσεις ἴσα—ἴσα τὸ ψηλὸ παράθυρο.

Ὁ Φρὰνκ Νταῖβις ξύπνησε ἀπ' τὸν ἀντίλαλο ποὺ σήκωσε αὐτὸς ὁ θόρυβος κι' εἶδε τὸ παράθυρο στὴν ἀντίθετη μεριὰ ἀπ' ὅπου εἶχε συνηθίσει τὸ παράθυρο τῆς κάμαρᾶς του. Δέν εἶχε ἀκόμα ξυπνήσει ἐντελῶς. Μόνο ὅταν ἄκουσε στὸ πλάϊ του τὴν ἀναπνοὴ τῆς Ἐβελίνας, θυμήθηκε ποὺ βρισκόταν.

(Συνεχίζεται)

Ἀριθμὸς 3947

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

—Ἐπαναληπτικοῦ Προγράμματος Ἀναγκαστικοῦ Πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου καὶ ἐνυποθήκου κτήματος (οἰκίας) τῆς ὀφειλέτιδος Τασίας ἢ Ἀναστασίας συζύγου Ἰωάννου Δασκαλοπούλου, οἰκοκυρᾶς, κατοίκου Πατρῶν.

Ὁ Συμβολαιογράφος Πατρῶν Ἰωάννης Μιχαὴλ Στασινόπουλος, ἐδρεύων καὶ κατοικῶν ἐν Πάτραις, ὡς ἀναπληρωτὴς τοῦ καλουμένου ν' ἀσκήσῃ τὰ καθηκοντά του Συμβολαιογράφου Πατρῶν Ἐπαμεινώνδα Παναγιώτου Μπέσκου, ἐδρεύοντος καὶ κατοικοῦντος ἐν Πάτραις, ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου.

Δηλοποιῶ ὅτι,

Συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθμ. 770)28—4—1958 ἔκθεσιν ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἀκινήτου καὶ ἐνυποθήκου κτήματος (οἰκίας) τῆς ὀφειλέτιδος Τασίας ἢ Ἀναστασίας συζύγου Ἰωάννου Δασκαλοπούλου τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν Σπυρίδωνος Νικολάου Καλιακμάνη τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Ἀθανασίου Ἀναγνωστοπούλου, κατοίκου Πατρῶν καὶ συμφώνως πρὸς τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 797 τῆς 6ης τοῦ μηνὸς Ἰουνίου τρέχοντος ἔτους 1959 προγράμματι (Ἐπαναληπτικὸν) ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ τοῦ ἰδίου δικαστικοῦ κλητῆρος Σπυρίδωνος Καλλιακμάνη τὴν πέμπτην (5ην) τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ἐνεστῶτος ἔτους χίλια ἐννεακόσια πεντήκοντα ἐννέα (1959) ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10ης π. μ. ὥρας μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐκτίθεται εἰς δημόσιον ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου, ὡς ἀναπληρωτοῦ τοῦ καλουμένου ν' ἀσκήσῃ τὰ καθήκοντά του Συμβολαιογράφου Πατρῶν Ἐπαμεινώνδα Παναγιώτου Μπέσκου, καὶ ἐν κωλύματί μου ἐνώπιον παντὸς νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου καὶ ἔξωθι τοῦ γραφείου τοῦ ἀνωτέρω ἀναπληρωμένου Συμβολαιογράφου, κειμένου κατὰ τὴν ὁδὸν Κανακάρη ἀριθμ. 141 τῆς κάτω πόλεως Πατρῶν τοῦ Δήμου Πατρέων προικῶαν οἰκίαν τοῦ Ἰατροῦ Ἠλία Λάζαρη, ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 770)28—4—1958 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ ὡς ἄνω δικαστικοῦ κλητῆρος Σπυρίδωνος Καλλιακμάνη ἀναγκαστικῶς κατασχεθεῖσα ἐνυπόθηκος οἰκία, ἥτις εἶναι διώροφος, λιθοτσιμεντόκτιστος ἐστεγασμένη διὰ πλακὸς μπετὸν ἀρμέ καὶ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ ἰσογείου καὶ ἀνωγείου, καὶ τὸ μὲν ἰσόγειον ἀπαρτίζεται ἐξ ἑνὸς διαμερίσματος ἀδιαιρέτου, τσιμεντοστρωμένου διὰ πλακῶν καὶ χρησιμοποιουμένου διὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Πατρῶν εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι μεμισθωμένον ἀντὶ δραχμῶν τετρακοσίων ὀγδοήκοντα (480) μηνιαίως. Τὸ ἰσόγειον ἔχει πρόσοψιν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαιζῶνος ἔνθα φέρει τρεῖς θύρας ἀπὸ ρολὰ μετὰ τῶν ἐσωτερικῶν ξυλίνων θυρῶν μετὰ τῶν ὐαλοστασίων καὶ ὐαλοπινάκων. Τὸ δὲ ἀνώγειον τῆς οἰκίας ταύτης εἰς ὃ εἰσέρχεται τὶς διὰ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαιζῶνος σιδηρᾶς πολυτελοῦς θύρας κυρίας εἰσόδου, ἔνθα φέρει καὶ τὸν ἀριθμὸν 154. τοῦ συνεχομένου αὐτῇ ὑπάρχοντος πλακοστρωμένου διαδρόμου καὶ τῆς ὑπαρχούσης μαρμαρινης πολυτελοῦς κλίμακος. ἀνέρχεται τις εἰς τὸ ἀνώγειον διαμέρισμα καὶ ὅπερ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἑξ (6) κύρια δωμάτια ἅτινα εἶναι πατωμένα διὰ Σουηδικῆς ξυλείας (παρκὲ) καὶ ταβανωμένα διὰ συμπαγοῦς ἀμμοκονιάματος καὶ καὶ ἐλαιοχρωματισμένα, ἐνὸς μεγάλου χὼλ πατωμένου διὰ πορκὲ καὶ ταβανωμένου διὰ ἀμμοκονιάματος καὶ ἐλαιοχρωματισμένου, τῆς κουζίνας, τοῦ λουτροῦ ἅτινα εἰσὶν πλακοστρωμένα δι' ἐρυθρῶν πλακῶν καὶ ἐλαιοχρωματισμένα καὶ ἀπὸ ἕνα μικρὸν δωμάτιον ὅπερ χρησιμοποιεῖται διὰ Γκαρνταρόμπα καὶ ἀπὸ δύο ἀποχωρητήρια. Ἀπὸ τὸν ἀνώγειον τοῦτον ὄροφον ἀνέρχεταί τις διὰ μαρμαρίνης πολυτελοῦς κλίμακος εἰς τὴν στέγην τῆς οἰκίας ἤτις στέγη εἶναι πλακοστρωμένη διὰ μεγάλων πλακῶν καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπάρχουσι τρία δωμάτια πατωμένα διὰ πλακῶν, ταβανωμένα δι' ἀμμοκονιάματος καὶ ἐλαιοχρωματισμένα, δύο τῶν ὁποίων χρησιμοποιοῦνται ὡς ὑπνοδωμάτια καὶ τὸ ἕτερον διὰ πλυντήριον καὶ ἓν ἀποχωρητήριον. Ἐπὶ τῆς στέγης ταύτης ὑπάρχουσι στῦλοι τσιμεντόκτιστοι οἵτινες χρησιμοποιοῦνται δι' ἀναρρίχησιν περικοκλάδων. Εἰς τὸ βάθος τοῦ ἀνωγείου ὑπάρχει μαρμαρίνη κλίμαξ ὁδηγοῦσα ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὸ διαμέρισμα ἔνθα εἶσὶν τοποθετημένοι οἱ κλίβανοι καλοριφέρ, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὸν πρὸς δυσμὰς τῆς οἰκίας ὑπάρχοντα κῆπον καὶ ὅστις κῆπος πρὸς μεσημβρίαν πρὸς τὴν ὁδὸν Σαχτούρη φέρει τσιμεντοσιδηρόφραγκτον μάνδραν καὶ μικρὰν σιδηρᾶν θύραν. Ἡ πρόσοψις τῆς οἰκίας ταύτης καὶ ἡ κυρία εἴσοδος αὐτῆς εἶναι ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαιζῶνος. Φέρει τὸ ἀνώγειον τρεῖς τσιμεντοκτίστους ἐξώστας πρὸς ἀνατολὰς πρὸς τὴν ὁδὸν Μαιζῶνος καὶ ἑτέρους τρεῖς ὁμοίους πρὸς μεσημβρίαν πρὸς τὴν ὁδὸν Σαχτούρη καὶ τὰ ἀνάλογα θυροπαράθυρα. Ἐπίσης τὸ ἀνώγειον διαμέρισμα ἔχει χονευτὴν ἐγκατάστασιν καλοριφέρ,ὑδραυλικὴν, ἠλεκτρικὴν καὶ τηλεφωνικήν. Ἐξωτερικῶς ἡ οἰκια αὕτη εἶναι σοφατισμένη διὰ συμπαγοῦς ἀμμοκονιάματος. Καλύπτει ἡ οἰκία αὕτη ὡς ἄνω περιεγράφη μετὰ τοῦ κήπου τῆς καὶ ἐν γένει περιοχῆς της ἐν ὅλῳ ἔκτασιν οἰκοπέδου μέτρων τετραγωνικῶν 276 ἢ πήχεων τεκτονικῶν Πατραϊκῶν 469 ὡς ἔγγιστα ἢ ὅσης μείζονος ἢ ἐλάσσονος ἐκτάσεως καὶ ἂν εἶναι. Κεῖται ἐντὸς τοῦ 31 τετραγώνου τῆς κάτω πόλεως Πατρῶν τοῦ Δήμου Πατρέων καὶ παρὰ τῇ διασταυρώσει τῶν ὁδῶν Μαιζῶνος καὶ Σαχτούρη καὶ συνορεύει κατὰ τὸ ὅλων γύρωθεν ἀνατολικῶς μὲ ὁδὸν Μαιζῶνος, ἔνθα φέρει καὶ ἀριθμὸν 154, δυτικῶς μὲ οἰκίαν καὶ οἰκόπεδον Θεοδώρου Ζαφειροπούλου καὶ Κωσταντίνου Βέζου, ἀρκτικῶς μὲ οἰκόπεδον Κοντούρη καὶ μεσημβρινῶς μὲ ὁδὸν Σαχτούρη. Ἐξέτι μήθη ἡ οἰκία αὕτη κατὰ τὴν γενομένην κατάσχεσιν ἀντὶ δραχ 300.000. Ὅτι ὁ πλειστηριασμὸς οὗτος τελεῖται τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Ἀθανασίου Γεωργίου Ἀναγνωστοπούλου, κτηματίου, κατοίκου Πατρῶν (διασταύρωσις Γεροκωστοπούλου καὶ Ἀλεξ. Ὑψηλάντου) ἐκτελοῦντος τὴν ὑπ' ἀριθ. 502)1955 ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν καὶ ὅστις δικαιοῦται λαμβάνειν συμφώνως τῇ κοινοποιηθείσῃ τῇ ὀφειλετρίᾳ Τασίᾳ ἢ Ἀναστασίᾳ σύζ. Ἰωαν. Δασκαλοπούλῳ, οἰκοκυρᾷ, κατοίκῳ Πατρῶν, Μαιζῶνος 154 κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 13207 τῆς 3ης Φεβρουαρίου 1958 ἐπιδοτήριόν μου ἐπιταγῇ ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὴν προκοινοποιηθεῖσαν αὐτῇ ἀπὸ 5 Ἰουλίου 1956 ἐπιταγὴν κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθμ. 11634 τῆς 5ης Ἰουλίου 1956 ἀποδεικτικόν μου α) δι' ἐπιδικασθὲν κεφάλαιον δραχ. 70.000 ἐντόκως καὶ ἀπὸ 29 Ἰουλίου 1955 ἕως ἐξοφλήσεως, μὲ τὴν ρητὴν ἐπιφύλαξιν παντὸς δικαιώματος τοῦ ἐπισπεύδοντος διὰ τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 5.000 ὅπερ ἐκ πλάνης δὲν περιῆλθεν εἰς τὴν ἀγωγὴν, β) Δι' ἐπιδικασθεῖσαν δικαστικὴν δαπάνην δρχ. 2.200 ἐντόκως νομίμως ἀπὸ 6 Ἰουλίου 1956, γ) Δι' ἀπόγραφον καὶ τέλη ἀπογράφου, ἀντίγραφον, ἐπίδοσιν καὶ σύνταξιν τῆς ἀπὸ 5 Ἰουλίου 1956 ἐπιταγῆς δραχμὰς 490 ἐντόκως ἀπὸ 6 Ἰουλίου 1956 ἕως ἐξοφλήσεως καὶ δ) δι' ἔξοδα δευτέρας ἐπιταγῆς δραχμὰς 404 ἐντόκως, νομίμως ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐπιταγῆς (3 Φεβρουαρίου 1958) ἕως ἐξοφλήσεως, ὡς καὶ δραχμὰς 625 διὰ τὴν πρὸς ἐκτέλεσιν παραγγελίαν καὶ τὰς πρὸς συνέχισιν τοιαύτας καὶ τὰ τῆς ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ ἐν γένει ἔξοδα κατὰ προτίμησιν. Ὅτι ὁ πλειστηριασμὸς οὗτος θέλει τελεσθῇ τὴν πέμπτην (5ην) Ἰουλίου τρέχοντος 1959 ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10ης πρὸ μεσημβρίας ὥρας μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου Πατρῶν Ἰωάννου Στασινοπούλου ὡς ἀναπληρωτοῦ τοῦ ἀνωτέρω Συμβολαιογράφου καὶ ἔξωθι τοῦ γραφείου του καὶ ἐν κωλύματί μου ἐνώπιον τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου ἵνα ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος αὐτοῦ πληρωθῇ ὁ ἐπισπεύδων τὴν ἄνω ἀπαίτησίν του κατὰ κεφάλαιον τόκους καὶ ἔξοδα ὡς καὶ τὰ ἔξοδα ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ ἐν γένει κατὰ προτίμησιν. Ὅτι ὡς πρώτην προσφορὰν προσφέρει ὁ ἐπισπεύδων δραχμὰς ἑβδομήκοντα πέντε χιλιάδας (75.000). Ὅτι ἡ κατακύρωσις γενήσεται ἐπ' ὀνόματι τοῦ τελευταίου πλειοδότου μετὰ τρία λεπτὰ τῆς ὥρας ἀπὸ τῆς τελευταίας προσφορᾶς μετὰ τὴν 12ην ὥραν τῆς μεσημβρίας διδομένου τοῦ σημείου τῆς κατακυρώσεως δι' ἐπικρούσεως σκηπανίου τρὶς ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ ἀναπληρωμένου Συμβολαιογράφου τῇ ἐντολῇ μου ὑπὸ τοῦ κήρυκος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου Ὅτι τὸ φερέγγυον ἑκάστου πλειοδότου ἀπόκειται τῇ ἐκτιμήσει μου, δικαιοῦμαι δὲ νὰ λάβω παρ' ἑκάστου νόμιμον ἐγγύησιν. Οἱ διὰ τρίτους τυχὸν πλειοδοτήσαντες ὀφείλουν νὰ δηλώσωσι τοῦτο πρὶν καὶ χρείας καλούσης νὰ δώσωσι τὴν νόμιμον ἐγγύησιν. Ὅτι ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστὴς ὀφείλει νὰ καταβάλῃ νομίμως τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του ὄντος ὑποχρέου εἰς τὴν πληρωμὴν τόκου ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἀπὸ τῆς ἐκπνοῆς τῆς πρὸς καταβολὴν προθεσμίας μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς καταβολῆς αὐτοῦ ὡς καὶ διὰ πᾶν τυχὸν προκῦψον ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ ἐλλειμμα καὶ τὰ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ ἐν γένει ἔξοδα. Ὅτι ἡ ἀνωτέρω πλειστηριαζομένη οἰκία πλειστηριάζεται ἄνευ οὐδεμιᾶς εὐθύνης τοῦ ἐπισπεύδοντος δι' οἱονδήποτε λόγον καὶ αἰτίαν οἱ δὲ μέλλοντες νὰ πλειοδοτήσωσι ὀφείλουν νὰ λάβουν γνῶσιν πρὶν τῶν πλειστηριαστικῶν τίτλων καὶ τῶν ὅρων τοῦ παρόντος καὶ ἐν πλήρει γνώσει ὄντες τούτων νὰ πλειοδοτήσουν, δὲν θέλουν δὲ ἀποκτήσῃ πλείονα ἐπ' αὐτῆς δικαιώματα ἢ ὅσα χαίρει ἡ ὀφειλέτις Τασία ἢ Ἀναστασία σύζυγος Ἰωάννου Δασκαλοπούλου. Προσκαλοῦνται ὅθεν οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γίνωσιν ἀγοραστὰ ὅπως προσέλθουν καὶ πλειοδοτήσουν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ἐγένετο ἡ παροῦσα ἐν Πάταις σήμερον τὴν εἰκοστὴν πέμπτην (25ην) Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἑνάτου (1959) ἔτους, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἀναπληροουμένου ὡς ἄνω Συμβολαιογράφου Ἐπαμεινώνδα Π. Μπέσκου κειμένῳ ὑπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰατροῦ Ἠλία Λάζαρη κατὰ τὴν ὁδὸν Κανακάρη ἀριθμὸς 141 τῆς κάτω πόλεως Πατρῶν καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ ὡς ἔπεται.

Ὁ Συμβολαιογράφος Πατρῶν
(Τ. Σ.) **Ι. Στασινόπουλος**

Πατρινὰ ἡμερονύκτια

Στὰ πεταχτά

Τὰ δημοτικὰ σχολεῖα ἔκλεισαν.

—Καὶ πολλὲς οἰκογένειες ἑτοιμάζονται γιὰ τὶς ἐξοχές.

—Μὲ τὶς τελευταῖες ζέστες ἐξεδηλώθη ζωηρὸν ἐνδιαφέρον πρὸς ἐνοικίασι ἐξοχικῶν οἰκιῶν.

—Τοὺς περισσότερους παραθεριστὰς συγκεντρώνουν τὰ πλησίον τῆς πόλεως προάστεια Ρίου, Μποζαϊτίκων καὶ Παραλίας Μιντιλογλίου.

=Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς διημέρου ἀργίας λόγῳ τῆς ἑορτῆς τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, πολλοὶ θὰ πραγματοποιήσουν ἐκδρομὲς σὲ μακρυνὲς ἀποστάσεις.

—Τὰ μέλη τοῦ Ὁμίλου τῶν Λαϊκῶν Ἀναγνωστηρίων θὰ ἐκδράμουν εἰς Ἀρχαίαν Ἐπίδαυρον.

=Τὸ Κρατικὸν Νοσοκομεῖον ἔχει ὑπερπληρωθῆ ἀσθενῶν.

—Ἔχουν τοποθετηθῆ κρεββάτια ἀκόμα καὶ στοὺς διαδρόμους.

—Ἡ ἀνέγερσις τοῦ νέου νοσηλευτικοῦ ἱδρύματος ἐπιβάλλεται περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά.

=Οἱ ἐρασιτέχνες ψαράδες ἐπλήθυναν...λόγῳ τῆς ζέστης.

—Ἰδίως τὰ βράδυα τὰ μουράγια γεμίζουν ἀπὸ συμπολίτες ποὺ κρατοῦν ἐπὶ ὥρας ὁλοκλήρους τὴν πετσνιὰ στὸ χέρι, χωρὶς νὰ πιάνουν τὶς περισσότερες φορὲς οὔτε ἕνα ,,κατεργάρο.

=Οἱ καλὲς ντομάτες ἐξακολουθοῦν νὰ διατηροῦν τιμή.

—Ἀντιθέτως τὰ ἄλλα φροῦτα διατίθενται σὲ προσιτὲς τιμές.

=Οἱ καταβρεκτῆρες τοῦ Δήμου ἀπὸ πρωΐας μέχρι βαθείας νυκτὸς καταβρέχουν τοὺς δρόμους τῆς πόλεως.

—Ἀλλὰ πρέπει νὰ κάμουν, ἔστω τίς ἀπογευματινὲς ὧρες καὶ μιὰ βόλτα πρὸς τὶς συνοικίες.

—Ἰδίως ἐκεῖ ὅπου οἱ δρόμοι δὲν εἶναι ἀσφαλτοστρωμένοι.

=Οἱ Πανελλήνιοι παλαιστικοὶ ἀγῶνες ποὺ θὰ διεξαχθοῦν τὴν Κυριακὴν εἰς τὴν πόλιν μας συγκεντρώνουν τὸ μεγάλο ἐνδιαφέρον τῶν φίλων τοῦ θεαματικοῦ αὐτοῦ ἀγωνίσματος.

Φαρμακεῖα

Διανυκτερεύοντα:

Τζουραμάνης Εὐθ. Γεροκωστοπούλου 26, Τριανταφυλλόπουλος Χρ. Γερμανοῦ 146.

Συνταγαὶ ΙΚΑ.

Ζουρόπουλος Κων. Μαιζῶνος 100, Καλλιβωκᾶς Κων. Κολοκοτρώνη 46, Κοντογιάννης Ι. Γούναρη 19. Κωνσταντόπουλου Ἀθηνᾶ Ἀγίου Ἀνδρέου 42. Παπαδημητρίου Ἀντ. Πλ. Γεωργίου Α' Πρόβας Βλ. Γερμανοῦ 117. Τζουραμάνης Εὐθ. Γεροκωστοπούλου 26.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΑ

ΕΔΩ ΚΙ' ΕΚΕΙ

ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΜΕ τὴ Ναυτικὴ Ἑβδομάδα μας καὶ στὸ λιμάνι τῶν Πατρῶν, τὸ τρίτο τῆς χώρας, λικνίζονται στὰ ἥσυχα νερὰ πέντε—ἕξη ψαροκάϊκα καὶ μερικὲς πετρελαιοκίνητες γαῖτες!

Γιορτάζουμε τὴ ναυτικὴ ἑβδομάδα μας καὶ τὰ ὀγδόντα τοῖς ἑκατὸ τοῦ θαλασσινοῦ λαοῦ μας δὲν ξέρουν νὰ κολυμπᾶνε. Βλέπουν τὴ θάλασσα καὶ τοὺς πιάνει σύγκρυο.

Γιορτάζουμε τὴ ναυτική μας ἑβδομάδα, ἀλλὰ μὲ κρέατα καὶ πατατοφασουλοκολόκυθα. Ψάρια ἀκοῦμε πῶς ὑπάρχουν καὶ ψάρια δὲν βλέπει τὸ τηγάνι μας. Στὴν καταλάλωση ψαριῶν ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ὁ ναυτικός, ὁ κατοικῶν στὴν ὡραιότερη θάλασσα τοῦ κόσμου, ἔρχεται τελευταῖος ἀπὸ τὰ ἄλλα κράτη τῆς Εὐρώπης!!

Γιορτάζουμε τὴ ναυτικὴ ἑβδομάδα μας μὲ ὀκτακόσια ἑλληνικὰ καράβια, ποὺ τὰ 700 ἔχουν ὑψώσει σημαῖες τῆς Νιγηρίας, Παναμᾶ, Αἰθιοπίας, καὶ τῶν νήσων τοῦ Σολομῶντος...

Πάντως γιορτάζουμε. Κι' αὐτὴ εἶναι ἡ ἀξία καὶ αὐτὸ ἔχει σημασία. Στὴν Ἑλλάδα μᾶς ἀρέσουν τὰ γλεντοκόπια, οἱ φανφάρες, οἱ λόγοι, τὰ χοντρὰ ψέματα, οἱ ὑποσχέσεις, ἡ φασαρία... Καβγᾶς γιὰ τὸ τίποτε δηλαδή.

***

ΚΑΙ ἐξηγοῦμαι:

Τί θὰ βγῆ μὲ τὸν γιορτασμὸ τῆς Ναυτικῆς Ἑβδομάδος; Θὰ φάη ὁ βλάχος γαῦρο; Θὰ μάθη κολύμπι ὁ στεριανός; Θὰ πιάση δουλειὰ ὁ ἄνεργος ναυτικός; Θὰ συγκινηθοῦν οἱ ἐφοπλιστές μας νὰ ὑψώσουν Ἑλληνικὴ σημαία στὰ καράβια τους; Θὰ δοθῆ ἡ ἀνάπτυξη στὴ ἁλιεία; Τί τέλος θὰ γίνῃ;

Δὲ γκρινιάζω ὅταν σημειώνω τὶς γραμμὲς αὐτές. Ἁπλῶς σκέφτομαι, ἀναλογίζομαι καὶ προσπαθῶ νὰ δικαιολογήσω μερικὰ πράγματα.

Θὰ μοῦ ποῦνε μερικοί. «Ἔτσι, μὲ τὶς γιορτές, τονίζεται ἡ ἀγάπη πρὸς τὴ θάλασσα, τὸ ἐνδιαφέρον πρὸς τὴ ναυτιλία καὶ ὁ ζῆλος στὴν ἁλιεία». Ἂς μὲ συμπαθᾶνε. Αὐτὰ νὰ μὴ τὰ λέμε μεταξύ μας. Γνωριζόμαστε τόσο πολύ...

Πάντως οἱ γιορτὲς πρέπει νὰ γίνωνται. Γιατί, ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε, μόνο αὐτὲς μᾶς ἔμειναν. Ἂν τὶς χάσουμε κι' αὐτές, τότε πῶς θὰ περνάη αὐτὸς ὁ πληκτικὸς καιρός;

***

ΕΛΑΒΑ ἀπὸ τὸ φίλο συγγραφέα κ. Νίκο Καραρᾶ, τὸ νέο βιβλίο του γιὰ «Τὰ χωριὰ τοῦ Μπουρνόβα». Ὁ τίτλος γιὰ τὸν ἀπληροφόρητο, γιὰ τὸν ἄνθρωπο ποὺ δὲν ἔχει ζήσει στὴν ὄμορφη Σμύρνη, εἶναι σ' ἀλήθεια παράξενος, ἄγνωρο τὸ μέρος.

Γιὰ ὅσους ὅμως ἔζησαν ἐκεῖ, γιὰ αὐτοὺς ποὺ ἔχουν ἀφήσει στὴ Σμύρνη τοὺς γονεῖς, τ' ἀδέλφια τους, τὶς παιδικές τους ἀναμνήσεις, τὸ ὄνομα φέρνει στὴ σκέψη ὅ,τι ἔζησε τότε, ποὺ ἐκεῖ κάτω πετοῦσε ἡ ἑλληνικὴ ψυχὴ ἀπὸ ἄνθρωπο σ' ἄνθρωπο ἀπὸ σπίτι σὲ σπίτι.

Ὁ κ. Νίκος Καραρᾶς στὰ 1955 μᾶς εἶχε δώσει τὸ Μπουρνόβα, τὸν κάμπο, τὴν πολιτεία, τοὺς ἀνθρώπους. Τώρα μᾶς ζωντανεύει τὰ χωριά του, τὸ Χατζηλάρι, τὸ Σαρληκόϊ, τὸ Μπουρνάμπασι, τὸν Κούκλουτζα, τὸ Ναλντουκένι.

Περνᾶνε σὰ ροὴ τὰ χρόνια. Καὶ οἱ ἄνθρωποι ἔρχονται καὶ φεύγουν σὰν τὰ χελιδόνια. Μένουν οἱ φωλιές. Κι' αὐτὲς διηγοῦν